Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 86.416 van 30 maart 2000

A. 90.467/VIII-1719

In zake : **DE SCHREVEL** Bernard,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
de Praeterestraat 25, bus 1
1050 Brussel,

tegen :

het Vast Wervingssecretariaat (VWS).

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 27 maart 2000 door Bernard DE SCHREVEL ingediende vordering tot schorsing met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de beslissing om hem niet toe te laten voor het vergelijkend examen voor de werving van attachés voor Internationale Samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale samenwerking;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van die beslissing vordert;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 30 maart 2000 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer DUFOUR, adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is landbouwingenieur en heeft een getuigschrift bedrijfsbeheer.

2. Hij is thans, en wel sedert de maand juli 1997, sectorchef "economie" bij de afdeling ontwikkelingssamenwerking van het A.B.O.S. te Manilla (Filippijnen).

3. Verzoeker is voorts geslaagd voor een vergelijkend wervingsexamen voor de betrekkingen van

niveau 1 van de openbare besturen dat door het Vast Wervingssecretariaat (VWS) is georganiseerd.

4. Een koninklijk besluit van 9 juni 1999 wijzigt het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel. Het vervangt artikel 1 van het voornoemde besluit door de volgende tekst :

" De personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking worden, overeenkomstig de navolgende bepalingen, ingedeeld onder :
1° de carrière Buitenlandse Dienst;
2° de carrière Hoofdbestuur;
3° de Kanselarijcarrière;
4° de carrière van de Attachés voor Internationale Samenwerking.".

Bij dat besluit wordt het statuut aangevuld met een hoofdstuk VI "Carrière van de attachés voor Internationale Samenwerking" waarin wordt bepaald dat de gegadigde die tot die carrière wil worden toegelaten, aan algemene toelatingsvoorwaarden moet voldoen, voor een vergelijkend wervingsexamen moet slagen, een proeftijd moet doormaken en voor het examen voor vaste benoeming moet slagen.

5. Het nieuwe artikel 97 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 bepaalt evenwel dat in afwijking van de organieke bepalingen een eenmalige bijzondere aanwervingsprocedure wordt ingesteld voor de gegadigden die aan de algemene toelatingsvoorwaarden voldoen en bovendien geslaagd zijn voor het vergelijkend examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur georganiseerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden. De personeelsleden die via deze procedure in dienst worden genomen en de in artikel 97,

§ 4, bepaalde anciënniteit hebben, hoeven geen proeftijd door te maken en geen examen voor vaste benoeming af te leggen.

6. Verzoeker is in de maand juli 1999 op de hoogte gebracht van de organisatie van vergelijkende examens met het oog op een eenmalige en bijzondere werving.

7. Verzoeker schrijft zich op 19 augustus 1999 voor dat examen in. Op 17 november 1999 brengt het VWS hem ervan op de hoogte dat zijn sollicitatie is afgewezen. Dat is de bestreden handeling.

8. Verzoeker richt zich op 13 januari 2000 tot de Vast Wervingssecretaris met de vraag om eveneens te mogen deelnemen aan het vergelijkend wervingsexamen als de andere gegadigden, die zich in precies dezelfde situatie bevinden als hij, gelijk zouden halen in de procedures die zij hebben ingesteld voor de Raad van State.

9. Op 25 februari 2000 ontvangt verzoeker een e-mailbericht van een ambtenaar van de dienst Franstalige examens van het VWS, waarbij hij ervan op de hoogte wordt gebracht dat het onmogelijk was om hem op te roepen voor het examen dat georganiseerd is voor de twee gegadigden die een beroep hebben ingesteld voor de Raad van State, aangezien de arresten een strikt individuele strekking hebben. Deze stelling wordt op 4 maart 2000 bevestigd;

Overwegende dat het beroep op de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid gerechtvaardigd wordt door het feit dat op het moment dat de vordering is ingesteld de wervingsprocedure nog steeds lopende was, maar op het punt stond te worden afgesloten;

Overwegende dat verzoeker het eerste middel van zijn verzoekschrift ontleent aan schending van artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, van de wet van 22 maart 1999 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken en van artikel 97, § 8, van het koninklijk besluit van 25 april 1956; dat hij in hoofdzaak aanvoert dat artikel 5 van de wet van 26 maart 1968 bepaalt dat tot rijksambtenaar kunnen worden benoemd, zij die aan bepaalde voorwaarden voldoen, zoals drie jaar anciënniteit bij de coöperatie hebben en geslaagd zijn voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur, en dat artikel 5, 5°, van die wet, zoals dat is aangevuld bij de wet van 22 maart 1999, bepaalt dat van laatstgenoemde voorwaarde worden vrijgesteld, zij die geslaagd zijn voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens de wet aanspraak kunnen maken; dat hij daaruit besluit dat de wet van 26 maart 1968 het slagen voor een vergelijkend wervingsexamen voor een graad ingedeeld in hetzelfde niveau gelijkstelt met het slagen voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur; dat verzoeker zich ook beroept op artikel 97, § 8, van het koninklijk besluit van 25 april 1956 dat bepaalt dat de gegadigden die niet geslaagd zijn voor het examen voor vaste benoeming gebruik kunnen maken van de bepalingen van de wet van 26 maart 1968;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting geweigerd heeft zich ten gronde te verdedigen om reden dat de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid en de termijn van de zaak geen rekening houden met de rechten van de verdediging;

Overwegende dat de vordering tot schorsing per faxbericht aan de verwerende partij ter kennis is gebracht op 28 maart 2000 om 16.30 uur; dat de terechtzitting vastgesteld is op 30 maart 2000 om 10.30 uur; dat deze termijn voldoende was opdat een normaal zorgvuldige administratieve overheid, die geacht kan worden met de vereiste zorg de bestreden beslissing te hebben voorbereid, haar standpunt op een afdoende wijze kan uiteenzetten; dat bovendien het rechtspunt dat in die vordering was aangevoerd reeds beslecht was in de vernietigingsarresten nrs. 85.561 en 85.562 van 23 februari 2000, zodat de verwerende partij kon verwachten dat andere gegadigden de weigeringsbeslissing zouden betwisten die ten aanzien van hen was genomen; dat de verwerende partij daarenboven ter terechtzitting is verschenen en het administratief dossier heeft ingediend, maar geen verdaging heeft gevraagd; dat de verwerende partij ten slotte geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid waarin voorzien wordt door artikel 18 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat rekening gehouden is met het feit dat de debatten op tegenspraak gevoerd moeten worden;

Overwegende dat de verwerende partij alleen heeft aangevoerd dat er ten gronde een verschil in rechtspraak bestond tussen de Franstalige en de Nederlandstalige kamers en erop gewezen heeft dat de gegadigden naargelang hun taalrol verschillend worden behandeld;

Overwegende dat uitsluitend de arresten nrs. 85.561 en 85.562 bekleed zijn met het gezag van rechterlijk gewijsde, zodat het aangevoerde verschil niet vaststaat; dat het overigens de verwerende partij toekwam om in te staan voor de naleving van het gelijkheidsbeginsel door, rekening houdend met de lering

van die arresten, alle gegadigden op te roepen die zich in dezelfde administratieve toestand bevonden;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arresten nrs. 85.561 en 85.562 van 23 februari 2000 geoordeeld heeft dat het middel klaarblijkelijk gegrond was om de volgende redenen :

" Overwegende dat artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, als volgt luidt :
"Wat betreft de personen die houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat toegang verleent tot een graad van de niveaus 1, 2+ of 2, geslaagd zijn voor het toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur waarin voorzien bij het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden en overeenstemmend met het niveau van de te begeven betrekking.

Van de voorwaarde geslaagd te zijn voor het toelatingsexamen in het kader der betrekkingen van lange duur worden nochtans vrijgesteld, zij die geslaagd zijn voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens deze wet aanspraak kunnen maken";

dat volgens artikel 15, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel niemand tot rijksambtenaar kan worden benoemd zonder geslaagd te zijn voor het voorgeschreven vergelijkend wervingsexamen; dat de wet van 26 maart 1968 voor de personeelsleden van de coöperatie met de ontwikkelingslanden van die basisregel afwijkt om ervoor te zorgen dat deze personeelsleden door overheidsdiensten kunnen worden aangeworven, op voorwaarde dat ze geslaagd zijn voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur; dat de personeelsleden van de coöperatie die geslaagd zijn voor het vergelijkend wervingsexamen genoemd in artikel 15 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, aangezien het geen enkele zin had hen die mogelijkheid te geven, vrijgesteld zijn van het examen dat bij wijze van gunst wordt gelijkgesteld met de normale voorwaarde voor indienstneming waaraan zij voldeden; dat zij krachtens artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 dus geacht worden te zijn

geslaagd voor het examen voor toelating tot de formatie van de betrekkingen van lange duur; dat artikel 97, § 1, dat betrekking heeft op de gegadigden die geslaagd zijn voor laatstgenoemd examen, noodzakelijkerwijs ook geldt voor degenen die geacht worden daarvoor geslaagd te zijn; dat elke andere redenering tot de interpretatie zou leiden dat die bepaling in strijd is met de voornoemde wet én met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet";

Overwegende dat vanwege het gezag van rechterlijk gewijsde erga omnes waarmee die arresten bekleed zijn, het middel als ernstig moet worden beschouwd;

Overwegende dat in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij zou lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, verzoeker betoogt dat door zijn uitsluiting uit de procedure tot eenmalige en bijzondere werving hij definitief de kans zou missen om zijn loopbaan voort te zetten binnen de structuur die in het leven is geroepen na het A.B.O.S., terwijl de gegadigden die zich in exact dezelfde administratieve toestand bevonden als hij, opgeroepen zijn om deel te nemen aan de wervingsexamens;

Overwegende dat het aldus beschreven nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen; dat de omstandigheid dat het wervingsexamen afgesloten is op 29 maart 2000 niets afdoet aan die conclusie; dat het mogelijk blijft dat verzoeker eraan deelneemt, zoals ook de verwerende partij beaamt, zodat het nadeel niet voltooid is;

Overwegende dat voldaan is aan beide voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling bevolen kan worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing om Bernard DE SCHREVEL niet toe te laten voor het vergelijkend examen voor de werving van attachés voor Internationale Samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertig maart tweeduizend door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**